

til, fordi ingen Industri jo vil være interesseret i noget, der varer 14 Dage eller et Par Maaneder; det, det gælder om, er netop hellere at tage Besværet i Begyndelsen og saa faa noget, der holder, end at faa noget, som man maaske paavirker en tilfældig venlig stemt Minister til at gøre, for saa at faa det væltet faa Dage efter af Rigsdagen. Derfor forstaar jeg slet ikke, at man sætter Kritikken ind paa dette Omraade.

Med Hensyn til de to specielle Forslag forstaar jeg ikke, at man overfor de Indførselstal, der foreligger, virkelig tør tage den Stilling at sige: disse Ting kan vente. Nej, det kan meget daarlig vente, og det kan i hvert Fald ikke vente, uden at man er villig til at betale den Pris, som det koster at vente. Og hvem er det, der skal betale Omkostningerne derved? Det er jo dog det danske Samfund. Under den ene eller den anden Form maa Samfundet bære disse Folk, som mod deres eget Ønske er arbejdsløse. Man kan diskutere om Formerne og om Bekostningerne derved, men det kan ikke diskuteres, at det danske Samfund derved maa slæbe paa en Dødvægt, som man, om man vilde gribe ind, kunde forandre fra at være tyngende til at blive bærende. Og det er det, vi tilsigter med disse Forslag.

Vi havde haabet, at der i den højtærede Statsministers Udtalelse i sin Tid ogsaa laa dette, at denne Undersøgelse skulde blive fremmet med den størst mulige Kraft, og vi haaber endnu, at Statsministerens Udsagn staar ved Magt. Vi haaber, at Regeringen vil handle ud fra dette, at den er villig til at lade sig overbevise af gode Argumenter — Tiden er inde til Handling og ikke til Tale eller til taktiske Manøvrer.

Himmelstrup: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne omtalte i sit Foredrag meget indgaaende den Undersøgelse, som foretages i det nedsatte Udvalg, og det syntes, som om den ærede Ordfører var af den Opfattelse, at det Arbejde, som her bliver gjort, tager unødigt lang Tid. Jeg vil gerne henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at det Undersøgelingsudvalg, som sidste Gang var nedsat af den daværende Erhvervsminister, blev nedsat i December 1924 og afgav først sin Betænkning — jeg staar her med den i Haanden — den 1. December 1925. Jeg tror, man med fuld Ret vil kunne sige, at naar det nu nedsatte Industriudvalg fremkommer med sin Betænkning, er der — alle Forhold tagne i Betragtning, derunder ogsaa den Grundig-

hed, hvormed det paagældende Arbejde bliver gjort — ikke gaaet en Time til Spilde til denne Undersøgelse.

Med Hensyn til de foreliggende Lovforslag er jeg efter den Tale, som den højtærede Handelsminister holdt, i det lykkelige Tilfælde at kunne fatte mig kort; dette gælder i hvert Fald Lovforslaget om Dumping. Jeg er nemlig overbevist om, at den Opfattelse, som den højtærede Handelsminister gjorde sig til Talsmand for, deles fuldt og helt af det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale. Det er jo en Kendsgerning, at der slet ingen Enighed er om, hvorledes Begrebet Dumping skal bestemmes, og vi kan altsaa fra Venstres Side ikke være enige i den Begrebsbestemmelse, som de ærede Forslagsstillere har anvendt i Lovforslaget. Enhver Konkurrence er naturligvis ubehagelig for de Virksomheder, som den virker overfor, og saa benævner man den med et Ord, der har en ret odios Klang, som f. Eks. Ordet Dumping, og det gør man for derigennem at fremhæve, at denne Konkurrence er af en særlig Karakter. Ordet Dumping betyder rent sproglig ikke andet end Aflesning af mindre værdifulde eller helt værdiløse Ting, og derfor er der en Tilbøjelighed til at anvende dette Ord, fordi Konkurrence jo ikke er noget behageligt. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Lovforslaget om Dumping, fordi den højtærede Handelsminister har givet udmærket Udtryk for den Opfattelse, som næres af Partiet Venstre.

Med Hensyn til de andre Lovforslag er det fuldstændig rigtigt, som den højtærede Handelsminister bemærkede, at ogsaa de Emner, som omhandles i disse: Skotøjret, Læderet og de færdige Konfektionsvarer, er til Behandling og Undersøgelse i det nedsatte Industriudvalg; det er jo ikke alene Tekstilindustrien, som er Genstand for dette Udvalgs Undersøgelser, men ogsaa en hel Række andre Industrier indgaar i Undersøgelsen. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde nu, at han havde Indtryk af, at det omtalte Udvalg løb Fare for at drukne i Dokumenter, Statistik og lignende. Jeg vil hertil sige, at der til dette Udvalg fremkommer en uhyre Mængde statistiske Oplysninger, idet netop de paagældende Erhvervsvirksomheder har en efter min Mening for stor Tilbøjelighed til at tro, at det hele lader sig belyse og i Virkeligheden løse ved Hjælp af statistiske Data. Og akkurat det samme Indtryk faar man ved at gennemlæse de Bemærkninger, der ledsager de foreliggende Lovforslag, idet man alene forsøger